

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9644/2025
10.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Катарина Вуловић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Марија Милојковић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права, модела виђања, издржавања и лишења родитељског права, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 45/25 од 30.01.2025. године, исправљене решењем истог суда под истим бројем од 11.03.2025. године, у седници одржаној 10.09.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ **СЕ** пресуда Апелационог суда у Београду Гж2 45/25 од 30.01.2025. године, исправљена решењем истог суда под истим бројем од 11.03.2025. године, у ставу другом изреке, тако што се **ОДБИЈА КАО НЕОСНОВАНА** жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П2 1713/22 од 20.09.2024. године, у делу става петог изреке за износ издржавања од по 8.000,00 динара месечно, поред правноснажно досуђеног износа издржавања од по 22.000,00 динара месечно.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужили накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 59.250,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 1713/22 од 20.09.2024. године, ставом првим изреке, констатовано је да је тужба за делимично лишење родитељског права туженог ББ у делу одржавања личних односа са мал. ВВ повучена. Ставом другим изреке, мал. дете парничних странака ВВ, рођен ...2022. године у Београду поверен је мајци АА, која ће самостално вршити родитељско право. Ставом трећим изреке, уређен је начин одржавања личних односа детета са туженим тако што ће се одвијати два пута месечно, сваке друге суботе у периоду од 10,00 часова до 13,00 часова у присуству мајке, тако што ће отац преузимати и враћати мал. дете у домаћинство мајке. Ставом четвртим изреке, тужени је делимично лишен родитељског права у односу на мал. ВВ, и то права да одлучује о питањима која битно утичу на живот мал. детета која се односе на: промену пребивалишта детета, образовање детета и уписивање у одговарајућу образовну установу, предузимање већих медицинских

захтева и здравствену заштиту детета и располагање имовином веће вредности. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање мал. сина плаћа месечно износ од 30.000,00 динара до 10. у месецу за текући месец, уплатом на текући рачун законског заступника детета мајке АА, почев од 01.11.2022. године, као дана подношења тужбе па убудуће. Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да на име доприноса за издржавање мал. сина плаћа преко досуђеног износа од 30.000,00 динара, па до траженог износа од 40.000,00 динара, за износ од 10.000,00 динара почев од 01.11.2022. године као дана подношења тужбе па убудуће. Ставом седмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 45/25 од 30.01.2025. године, исправљеном решењем истог суда под истим бројем од 11.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става петог изреке, којим је тужени обавезан да на име свог доприноса за издржавање мал. сина плаћа месечно износ од 22.000,00 динара до 10. у месецу за текући месец почев од 01.11.2022. године као дана подношења тужбе суду па убудуће уплатом на текући рачун законске заступнице детета. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става петог изреке и одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да суд обавезе туженог да на име доприноса за издржавање мал. сина месечно плаћа износ од још 8.000,00 динара почев од 01.11.2022. године као дана подношења тужбе суду па убудуће док за то постоје законски услови или док се та обавеза не измени другом одлуком, до 10. у месецу за текући месец уплатом на текући рачун законске заступнице детета. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, побијајући је у ставу другом изреке, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/2011... 10/2023 – др. закон у даљем тексту:ЗПП), у вези члана 202. Породичног закона, Врховни суд је оценио да је ревизија тужиље основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке имају једно заједничко мал. дете ВВ, рођеног ..2022. године. Мајка детета, тужиља АА, рођена је 1989. године, по занимању је дипломирани инжењер ..., запослена у привредном друштву „ГГ“ доо, и зарађује месечно 80.000,00 динара. Нема непокретне имовине у својини, власник је путничког возила марке „Опел Астра“, који јој је купио послодавац, с тим што трошкове регистрације возила и трошкове набавке бензина у износу до 200 евра месечно сноси послодавац, с обзиром да тужиља путује сваки дан на посао из Београда

за Месечни трошкови тужиље за издржавање, рачунајући ту по половину износа закупнине за стан и рачуна за утрошену електричну енергију и комуналије, износе око 65.000,00 динара. Тужила нема обавезу издржавања другог лица сем мал. сина. Тужени ББ, рођен је 1993. године, по занимању је ... инжењер, запослен у привредном друштву „ДД“, где обавља теренски рад и има месечну зараду од 92.000,00 динара уз додатни бонус од 15.000,00 до 16.000,00 динара месечно. Нема у својини непокретну имовину. Тужени живи у ... и месечни трошкови за његово издржавање износе око 57.500,00 динара, с тим што плаћа месечно и три анuitета за три кредита у укупном износу од 49.800,00 динара. Туженог повремено финансијски помажу родитељи сваког другог месеца са по 100 евра, а нема обавезу издржавања другог лица. Мал. ВВ рођен је ...2022. године, живи са мајком у изнајмљеном стану у Београду и бесплатно похађа јаслице. Месечне потребе мал. детета у погледу издржавања, урачунавајући по половину износа закупнине за стан и рачуна за утрошену електричну енергију и комуналије, процењене су на износ од 60.000,00 динара. Минимална сума издржавања прописана одредбом члана 160. став 4. Породичног закона који прописује надлежно Министарство у време доношења првостепене пресуде износила је 46.291,00 динар.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања и утврђених укупних месечних потреба детета парничних странака у погледу издржавања од 60.000,00 динара, узевши у обзир примања парничних странака и њихове потребе у погледу издржавања, првостепени суд је оценио да је тужени према својим годинама живота, образовању и радним способностима у могућности да доприноси издржавању мал. сина износом од по 30.000,00 динара месечно, без довођења у опасност сопственог издржавања, па га је применом одредаба чл.154, 160, 161. и 162. Породичног закона обавезао на плаћање тог износа.

Одлучујући о жалби туженог, другостепени суд је прихватио чињенично стање које је првостепени суд утврдио како у погледу зарада, имовине и висине трошкова издржавања парничних странака, тако и у погледу висине трошкова издржавања њиховог мал. сина ВВ, међутим, оценио је да издржавање детета узраста од две године и 16 дана, колико је син парничних странака имао у време првостепеног пресуђења, може бити обезбеђено и доприносом туженог издржавању од по 22.000,00 динара месечно, због чега је преко тог износа првостепена пресуда преиначена и тужбени захтев одбијен у делу за износе издржавања од по 8.000,00 динара месечно.

По оцени Врховног суда основано се ревизијом указује да је другостепени суд приликом доношења побијане одлуке погрешно применио материјално право.

Наиме, другостепени суд је приликом оцене новчаног износа који би представљао одговарајући допринос туженог издржавању мал. сина, у обзир узео само узраст детета, а није применио и остале критеријуме за оцену висине доприноса за издржавање прописане одредбама Породичног закона које се односе на одређивање висине издржавања. Одредбом члана 160. Породичног закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања (став 1.), да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине и прихода те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.) и да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица те других околности од значаја за одређивање

издржавања (став 3.). У овом случају је оценом изведених доказа првостепени суд утврдио потребе мал. сина парничних странака у погледу издржавања као и висину прихода парничних странака, њихове личне потребе, могућност за запослење и стицање зараде те обавезу да издржавају друга лица, па је узевши у обзир све законом прописане параметре по оцени Врховног суда правилно закључио да тужени као млад, образован и радно способан човек има могућности за додатну зараду како би доприносио издржавању свог детета већим износом од половине минималне суме издржавања, односно да може да доприноси дететовом издржавању у износу од по 30.000,00 динара месечно, што ће детету обезбедити квалитетнији живот, а такво становиште прихвата и Врховни суд.

С друге стране, другостепени суд, иако је прихватио утврђење укупних трошкова потребних за издржавање детета, ограничио се приликом процене висине доприноса туженог само на узраст детета, што није довољно мерило у ситуацији када су законом прописана комплексна мерила за одређивање висине издржавања, због чега је побијана пресуда у ставу другом преиначена применом одредбе члана 416. став 1. ЗПП и донета одлука као у ставу првом изреке.

Тужила је успела у ревизијском поступку, због чега јој сходно одредбама чл.153. став 1. и 154. ЗПП, припада право на накнаду трошкова поступка и то у износу од 49.500,00 динара на име састава ревизије по важећој Адвокатској тарифи, 3.900,00 динара на име таксе на ревизију и 5.850,00 динара на име таксе на одлуку по ревизији по важећој Таксеној тарифи из Закона о судским таксама, због чега је применом одредбе члана 165. став 2. ЗПП, донета одлука као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић